روزنه

روانچی به گوترش نوشت:

نامه در واکنش به نامه

• نماینده ایران در سازمان ملل در واکنش به نامه سه کشور اروپایی به سازمان ملل درباره برنامه موشکی ایران، در نامه‌ای به دبیر کل سازمان ملل ادعای مطرح‌شده در این نامه را با تشریح دلایلی مستند رد کرد. مجید تخت‌روانچی نوشت: در نامه یادشده، تلاش دیگری برای تعبیر دلخواه پاراگراف پیوست B قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل در راستای اثبات ناسازگاری تصورشده در فعالیت موشکی ایران با این پاراگراف انجام شده است. این [موضوع] از طریق استناد به منابع غیرمعتبر مانند «رسانه‌های اجتماعی»، ایرادکردن خبرهای قدیمی، استناد به مدارک نهادهایی همچون آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که صلاحیت فنی در زمینه موشک‌ها ندارند، استنادهای بی‌ربط و با انگیزه سیاسی درباره توان موشکی کشورهای منطقه، به‌کارگیری مکرر کلماتی همچون «اگر»، «ممکن است» و «احتمالا» که حتی منعکس‌کننده عدم قطعیت کامل هستند، همچنین استناد به محتوای انجمن تخصصی قانون کنترل موشکی، انجام می‌شود....همان‌طور که بارها ازجمله در نامه‌های نگه‌داری‌شده در اسناد S/2019/49, S/2019/315 و S/2019/752 آمده، هیچ اشاره آشکار یا پنهانی به پاراگرف سه پیوست B قطع‌نامه شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۱۵) نه به خود قانون کنترل فناوری موشکی و نه به توضیحات آن، وجود ندارد. ...در عین حال، همان‌طور که در گزارش دبیرکل سازمان ملل مطرح شده است، «هیچ عرف پذیرفته‌شده جهانی یا ابزاری مختص کنترل توسعه، آزمایش، تولید، تملک، انتقال، به‌کارگیری یا استفاده موشک‌ها وجود ندارد». همچنین این موضوع، اخیرا در سخنرانی مسئول امور خلع سلاح سازمان ملل در ۲۲ آگوست سال ۲۰۱۹ در شورای امنیت نیز تأیید شد ...نویسندگان آن نامه همچنین مدعی شده‌اند که «پیوست B قطع‌نامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) مانع انتقال فناوری موشکی از ایران می‌شود» که این تحریف آشکار متن آن قطع‌نامه است. برخلاف استدلال‌شان و طبق خود قطع‌نامه، «تمام کشورها می‌توانند در تجهیز، فروش یا انتقال» چنین مواردی «به یا از ایران مشارکت کنند یا اجازه آن را بدهند»... با این حال، تا امروز، اعضای بخصوصی در شورای امنیت سازمان ملل، به دلایل سیاسی واضحی، از اجرائی‌شدن واقعی سازوکار ضروری برای اتخاذ تصمیم‌های لازمی که این فعالیت‌ها را مجاز می‌کند... علاوه بر این، تلاشی ناموفق انجام شده است تا فعالیت‌های ایران در زمینه پرتاب ماهواره‌برها را به اجرای پاراگراف سه پیوست B قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل مرتبط کنند، درحالی‌که هیچ استناد یا بیان آشکار یا پنهانی، در آن پاراگراف، راجع به موشک‌های ماهواره‌بر وجود ندارد که این [موشک‌ها] فی‌نفسه برای پرتاب‌کردن ماهواره به مدار و نه انتقال کلاهک‌های هسته‌ای، طراحی شده‌اند و موشک‌های ماهواره‌بر ایران نیز مستثنا نیستند....درحالی‌که موشک‌های ماهواره‌بر ایران در دسته‌بندی موشک‌های بالستیک نیستند، چه برسد به اینکه «مشخص شده باشد که قادر به حمل تسلیحات هسته‌ای هستند»، کاملا واضح است که توسعه، پرتاب آنها یا دیگر فعالیت‌های مرتبط به‌هیچ‌وجه مشمول قطع‌نامه ۲۲۳۱ نشده و ازاین‌رو، نمی‌توان حتی آنها را ناسازگار با آن قطع‌نامه دانست. همچنین جا دارد که ذکر کنیم وقتی پرتاب موشکی ایران در سال ۲۰۱۷ در شورای امنیت مورد بحث قرار گرفت، «هیچ اتفاق آرایی درباره اینکه این پرتاب بخصوص به قطع‌نامه ۲۲۳۱ مرتبط است، وجود ندارد».روانچی در پایان با اشاره به اینکه فعالیت‌های موشکی ایران، چه در زمینه بالستیک و چه در زمینه پرتاب ماهواره‌ای، مشمول محتوای اصلی یا صلاحیت قطع‌نامه ۲۲۳۱ و پیوست‌های آن نمی‌شود، گفت: بنابراین انتظار می‌رود که دبیرکل از گزارش‌دادن در مورد چنین فعالیت‌های نامرتبطی در گزارش‌هایش درباره اجرای این قطع‌نامه اجتناب کند».

اروپایی‌ها در نامه به دبیرکل سازمان ملل خواستار بررسی برجام در شورای امنیت شدند

قطع‌نامه جدید، خیلی دور خیلی نزدیک

روح‌اله نخعی: آخر هفته گذشته قرار بود اتفاق مهمی در روند تحولات برجامی رخ دهد؛ اما کسانی که منتظر اخبار و موضع‌گیری‌های جدید طرفین باقی‌مانده در این توافق بودند، یک روز زودتر از جلسه روز جمعه کمیسیون مشترک برجام انتظارشان برآورده شد. پنجشنبه؛ فرانسه، آلمان و بریتانیا، در نامه‌ای خطاب به دبیرکل سازمان ملل متحد، از او خواستند در گزارش بعدی‌اش به شورای امنیت سازمان ملل، اقدامات تسلیحاتی ایران را برخلاف قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورا توصیف کند. این قطع‌نامه در تیر ۹۵ تصویب شد و توافق هسته‌ای (برجام) را تأیید می‌کند. به گزارش آسوشیتدپرس، در نامه سفرای سه کشور امضاکننده اروپایی برجام، «توسعه موشک‌های بالستیک دارای قابلیت‌های هسته‌ای» از سوی ایران، نقض قطع‌نامه ۲۲۳۱ سازمان ملل است.

استدلال اروپایی‌ها در این زمینه اشاره به بخشی از قطع‌نامه ۲۲۳۱ در حمایت از برجام است که درباره برنامه موشکی ایران صحبت می‌کند. این نامه به تصاویری استناد می‌کند که آوریل ۲۰۱۹ یعنی اوایل سال جاری، از آزمایش موشک شهاب۳ منتشر شدند. این نامه شهاب۳ را «به لحاظ فنی دارای قابلیت حمل سلاح هسته‌ای» توصیف می‌کند. در این نامه آزمایش موشکی دیگری در اوایل تابستان جاری نیز آزمایش همین موشک خوانده شده است. نامه اروپایی‌ها به گزارشی از آژانس مربوط به سال ۲۰۱۵ نیز اشاره می‌کند که به ابعاد نظامی احتمالی برنامه هسته‌ای ایران اشاره می‌کند و آن را دارای «شواهدی» توصیف می‌کند که از «تحقیقات در ایران برای تجهیز شهاب۳ به کلاهک هسته‌ای در فاصله ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۳» حاکی بوده‌اند. اروپایی‌ها در نامه به دبیرکل سازمان ملل علاوه بر این نمونه‌ها از به‌کارگیری موشک «برهان۳» که نسخه پیشرفته‌تری از موشک «قیام ۱» توصیف شده، از سوی حوثی‌های یمنی اشاره می‌کنند. آنها همچنین آزمایش ناموفق موشک ماهواره‌بر «سفیر» در تابستان را ذکر می‌کنند.

نامه، این فعالیت‌ها را جدیدترین نمونه‌های روند طولانی «پیشرفت‌ها در فناوری موشکی بالستیک ایران» توصیف می‌کند و ایران را در حال «ادامه گسترش فناوری موشکی بالستیک در منطقه» می‌خواند. در این نامه آمده است: «[ما کشورهای] فرانسه، آلمان و بریتانیا بار دیگر نتیجه‌گیری‌مان را تبیین می‌کنیم که توسعه موشک‌های بالستیک دارای قابلیت هسته‌ای و فناوری‌های مربوطه از سوی ایران در تناقض» با بخش یادشده در قطع‌نامه شورای امنیت است.

جلسه شورای امنیت، ۲ هفته دیگر

به گزارش آسوشیتدپرس، شورای امنیت سازمان ملل، در ماه جاری جلسه خود را تشکیل خواهد داد تا درباره اجرای قطع‌نامه این شورا که در سال ۲۰۱۵ درباره توافق هسته‌ای با ایران تصویب شد، بحث و بررسی انجام دهد. این قطع‌نامه در آن زمان در حالی تصویب شد که تمام پنج عضو دائم این نهاد، خود از امضاکنندگان برجام بودند تا برخلاف بسیاری از قطع‌نامه‌های مربوط به منطقه خاورمیانه و به طور خاص ایران، روسیه و آمریکا در رأی به آن در دو جبهه مخالف هم قرار نگیرند و آمریکای باراک اوباما، رئیس‌جمهور وقت این کشور، به همراه فرانسه و بریتانیا، در موافقت با روسیه، چین و با همراهی ۱۰ عضو غیردائم این شورا، آنگولا، اردن، اسپانیا، چاد، شیلی، لیتوانی، مالزی، نیجریه، نیوزیلند و ونزوئلا به اتفاق آرا قطع‌نامه را تصویب کنند.

تصویب به اتفاق آرا در شورای امنیت البته معنای مهمی دارد. صرف‌نظر از نمونه‌هایی که یکی از دو طرف با استفاده از حق وتو پرونده بحث را می‌بست، در بسیاری نمونه‌های آرای مهم شورای امنیت که با توافق طرف‌های مختلف تصویب می‌شود، یکی از قدرت‌ها با رأی مخالف، ممتنع یا غایب، هم‌زمان با اجازه تصویب موضوع، خود را از آن دور نگه می‌دارد. یکی از نمونه‌های معروف این روش، به قطع‌نامه ۲۲۳۴، در محکومیت شهرک‌سازی‌های اسرائیلی در سال ۲۰۱۶ برمی‌گردد که در آن ایالات متحده با کنارگذاشتن ابزار وتو که معمولا در حمایت از اسرائیل به کار می‌برد، با رأی ممتنع، بدون اینکه موافقت خود را با این طرح اعلام کند، اجازه تصویب آن را داد؛ اما در نمونه برجام به‌این‌دلیل که همه اعضای دائم و دارای حق وتو، خود از امضاکنندگان این توافق بودند، این شیوه نیز به کار گرفته نشد و قطع‌نامه به اتفاق آرا تصویب شد.

پاسخ‌های ایران درباره قطع‌نامه ۲۲۳۱

ایران، به‌ویژه از زبان محمدجواد ظریف همواره تخطی ایران از این بخش را با دو استدلال رد کرده است. استدلال اول این است که درباره برنامه موشکی، متن قطع‌نامه از عبارات الزام‌آور استفاده نکرده و فقط از ایران درخواست می‌کند «هیچ فعالیتی مربوط به موشک‌های بالستیکی انجام ندهد که برای توانایی حمل سلاح هسته‌ای طراحی شده باشند». ظریف در یک مصاحبه دراین‌باره با تأکید گفته بود او خود دراین‌باره مذاکره کرده و به‌خوبی از محتوای قطع‌نامه‌ها آگاه است. استدلال دوم ایران به توصیف ارائه‌شده در قطع‌نامه‌ای برمی‌گردد که ظریف می‌گوید درباره آن مذاکره کرده است.درخواست این قطع‌نامه از ایران از موشک‌هایی می‌گوید که «برای توانایی حمل سلاح هسته‌ای طراحی شده باشند». ظریف و دیگر مقامات دیپلماسی ایران به این شرط ذکرشده، یعنی «طراحی‌شدن» اشاره و این استدلال را که موشکی ممکن است این قابلیت را داشته باشد، رد می‌کنند. وزیر خارجه ایران در مصاحبه‌هایش تأکید می‌کند که ایران کلاهک هسته‌ای ندارد و چیزی را برای هماهنگی با آن طراحی نمی‌کند. مقامات ایران با این استدلال‌ها تأکید دارند که فعالیت‌های موشکی ایران قانونی است و ارتباطی به برنامه هسته‌ای ندارد و توافقی را نقض نمی‌کند. علاوه بر این دو استدلال، از زمان خروج ایالات متحده از برجام، زیرپاگذاشتن این قطع‌نامه از سوی آمریکا نیز به پاسخ‌های ایران در مقابل اروپایی‌ها در این زمینه اضافه شده است. ایران می‌گوید در حالی به نادرست به تخطی از یک درخواست در قطع‌نامه متهم می‌شود که آمریکا تمام تعهدات و امضاهای خود را در این زمینه زیر پا گذاشته است. ظریف پس از انتشار این نامه نیز بار دیگر به تبیین موضع خود دراین‌باره پرداخت. او در توییتر نوشت: «آزمایش موشک‌های بالستیک توسط ایران در قطع‌نامه ۲۲۳۱ منع نشده است». ظریف یکی از انتقادهای مکرر آمریکا به برجام را به‌عنوان ردیه‌ای برای استدلال اروپایی‌ها مطرح کرد: «برایان هوک یک یادآوری به‌موقع برای سه کشور اروپایی شریک ما در برجام دارد و آشکارا اذعان کرده که در قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت ملل متحد، آزمایش موشکی منع نشده است: یکی از نقایص توافق هسته‌ای ایران، این است که به منع آزمایش موشک‌های بالستیک ایران پایان داد». اشاره ظریف به این می‌پردازد که آنچه هوک و دیگر مقامات ایالات متحده و نیز سیاست‌مداران جمهوری‌خواه در فضای داخلی سیاست آمریکا مکرر به‌عنوان نقص برجام از آن یاد می‌کنند، در واقع تأیید استدلال ایران درباره قطع‌نامه است. منتقدان برجام در آمریکا از زمان تصویب این توافق، چه در زمان تصویب و امضای آن، چه در دوران تبلیغات انتخاباتی ریاست‌جمهوری در سال ۲۰۱۶ و چه در زمان خروج ترامپ از این توافق، برجام را به این دلیل هدف حمله قرار داده‌اند که در زمان مذاکراتش، صحبتی درباره برنامه موشکی ایران نشده و این برنامه در این توافق و اسناد امضاشده مربوط به آن محدود نشده است.او در توییت دیگری، در واکنش مستقیم به این نامه نوشت: «جدیدترین نامه ترئوئیکای اروپایی به دبیرکل سازمان ملل در مورد موشک‌ها[ی ایران]، اقدامی باطل و از روی استیصال است تا بی‌کفایتی خودشان را در اجرای حداقلی‌ترین تعهداتشان ذیل برجام لاپوشانی کنند». وی افزود: «اگر ترئوئیکای اروپایی در پی اندکی اعتبار جهانی است، می‌تواند با اعمال حق حاکمیت به‌جای تسلیم‌شدن در برابر قلدری آمریکا، شروع کند».

طلاق عاطفی اعضای برجام؟

توییت ظریف در واکنش به نامه اروپایی، بار دیگر متضمن تغییر لحن ظریف در قبال امضاکنندگان اروپایی برجام است که به لحاظ زمانی کم‌وبیش پس از گام چهارم ایران و هم‌زمان با تغییر ادبیات اروپایی‌ها در قبال برجام رخ داده است؛ پس از گام چهارم روند گام‌به‌گام کاهش تعهدات ایران در برجام که غنی‌سازی در فردو را نیز در خود داشت. در واکنش به این توافق، ایران در اظهارات مقامات کشورهای اروپایی، صریح و ضمنی به نقض برجام و حرکت به سمت آن متهم شد و در مقابل، ظریف نیز با واکنش تند از اروپاییان خواست یک نمونه برای اثبات ادعای خود درباره پایبندی به برجام شاهد بیاورند.

دور جدید تنش‌ها که روز پنجشنبه رخ داد، هم در فرم و هم در محتوا با همه آنچه پیش‌تر رخ داده بود، تفاوت داشت. ادبیات نامه اروپایی مشخصا ایران را متهم می‌کند، اما اینکه یک روز پیش از جلسه مشترک با دیپلمات‌های ایرانی، امضاکنندگان اروپایی برجام از دبیرکل سازمان ملل می‌خواهند موضوع ایران را در جلسه شورای امنیت به بحث بگذارد، کم‌وبیش حاکی از این است که اروپایی‌ها، به هر دلیل، دیگر امید یا قصدی در استفاده از گفت‌وگوی مستقیم با ایران ندارند. دلیل این تصمیم ممکن است ناتوانی در مقابله با فشار آمریکا، ناکامی در گفت‌وگو با ایالات متحده یا شکست تلاش‌ها برای اقناع ایران باشد. در شرایطی که آمریکا «فشار حداکثری» را پیش گرفته است، اروپا در تلاش بود تا هم‌زمان برای کاهش فشار بر ایران، این اقدام را با جلب رضایت آمریکا انجام دهد و حتی فرایند طولانی‌مدت گفت‌وگوهای امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، با مقامات ایران در این زمینه که با سروصدای بسیار همراه بود، در نهایت نتیجه خود را منوط به تأیید دونالد ترامپی کرد که خود از ابتدا همه این تنش‌ها را ایجاد کرده بود تا حاصل کار مشخص باشد. آنچه در جلسه پیش‌روی شورای امنیت خواهد گذشت، قطعا نقطه‌عطفی در روند ادامه برجام خواهد بود و ممکن است با قطع‌نامه ای جدید و لغو قطع‌نامه ۲۲۳۱ همه‌چیز را به قبل برگرداند. واکنش ایران نیز در این زمینه حاکی از نگاهی مشابه به این روندهاست که در اظهارنظرهای اخیر سخنگوی سازمان انرژی اتمی در «بی‌معنایی بازرسی‌ها» و مواضع معاون وزیر خارجه ایران درباره احتمال «تغییر دکترین هسته‌ای» ایران و «درس»گرفتن ایران از برجام درباره مفیدتربودن «مقاومت» در مقابل «مذاکره» نیز قابل رصد است و حالا در واکنش ایران به نامه اخیر نیز دیده می‌شود.

سابقه روند تحولات برجام حاکی از عدم قطعیت، حتی درباره بدیهیات است، اما به نظر می‌رسد همان‌طور که فدریکا موگرینی پس از اتخاذ سمت نمایندگی اروپا در سیاست خارجی، شاهد روند سریع به‌نتیجه‌رسیدن گفت‌وگوهایی کند و طولانی‌مدت باشد، یوسپ بورل اسپانیایی نیز در آغاز دوران تصدی این جایگاه، پایان روند درهم‌شکستن توافقی را ببیند که از سه سال پیش گرفتار توفان سیاست خارجی ترامپی شده بود.

رویداد

استقبال اسرائیل از نامه ترئوئیکای اروپایی

• **شرق:** نامه پنجشنبه ترئوئیکای اروپایی درباره ایران به دبیرکل سازمان ملل متحد که تنش‌ها بین ایران و اروپا را وارد مرحله تازه‌ای کرده است، با استقبال مقامات و چهره‌های سیاسی اسرائیل همراه شد.وزیر خارجه اسرائیل با استقبال از این نامه گفت، قدم بعدی باید تهدید نظامی ائتلاف غربی-عربی علیه ایران باشد. به گزارش ایلنا، یسرائیل کاتز در توییتر نوشت: «آلمان، انگلیس و فرانسه به سازمان ملل نامه نوشته‌اند. ایران در حال ساخت موشک‌هایی است که می‌تواند کلاهک اتمی را حمل کند. این اتفاق نقض توافق هسته‌ای به حساب می‌آید. قدم بعدی باید تهدید نظامی مؤثر ائتلاف غربی-عربی تحت رهبری ایالات متحده باشد تا با اقدامات ایران مقابله شود. این روزها لحظات حساسی است».کاتز همچنین با صدور فرمانی ضمن تکرار ادعاهای خود در پیام توییتری‌اش به دفتر خود مأموریت داد تا تمام مدارکی را که از نقض توافق هسته‌ای توسط ایران دارند، به شورای امنیت سازمان ملل جهت بررسی‌شدن در جلسه کمیته ارائه کنند. به گزارش ایلنا، کاتز در این ابلاغیه مدعی شد: «ما شدیدا از نامه‌ای که فرانسه، آلمان و انگلیس ارسال کردند، سپاسگزاریم، آنها در این نامه تأکید کردند که ایران در حال ساخت تسلیحات اتمی و در حال نقض تصمیمات شورای امنیت است. نامه این کشورها شک‌هایی را که اسرائیل مدت‌ها داشته است، تأیید می‌کند. فقط یک تهدید نظامی مؤثر علیه ایران است که می‌تواند مانع آنها شود و خصومت‌ها و اقدامات بدخواهانه آنها را متوقف کند».بنی گانتز، رهبر حزب «آبی و سفید» که از گزینه‌های اصلی جانشینی بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر فعلی این کشور در ماه‌های آینده است، دراین‌باره در توییتر نوشت: «من از نامه سفرای فرانسه، بریتانیا و آلمان در سازمان ملل درباره موشک‌های بالستیک ایران قدردانی می‌کنم». او در ادامه گفت: «کشورهای اروپایی باید شاهد خطر ایران برای صلح جهان و ثبات منطقه باشند. زمان آن رسیده است که از نامه به سمت انجام اقدام عملی حرکت کنیم. اکنون باید تحریم‌های علیه ایران را تشدید کنیم».این موضع‌گیری‌ها در شرایطی انجام می‌شود که نخست‌وزیر فعلی اسرائیل پنجشنبه دیداری با مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا داشته است. بنیامین نتانیاهو درباره محورهای این دیدار گفته بود: «نخستین موضوع در این دیدار ایران است، دومین موضوع هم ایران و سومین موضوع هم ایران است».

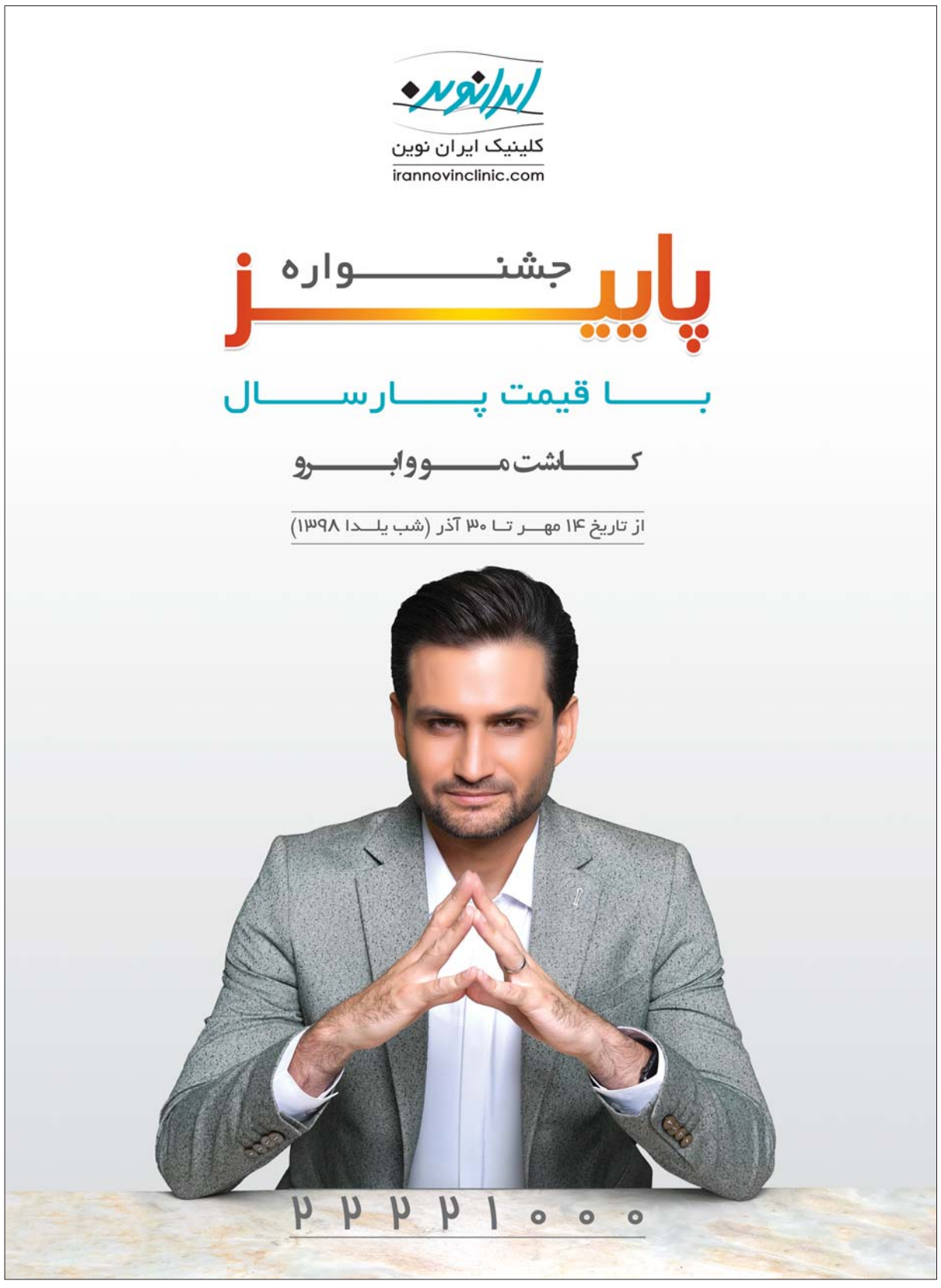

علیرضا نعیمی نوقابی:

نمایندگان مجلس باید مشکلات مردم را از عمق جامعه شناسایی کنند

روز گذشته هم نامزدهای نمایندگی مجلس شورای اسلامی به ثبت نام پرداختند تا بیش از پیش تنور انتخابات در کشور داغ شود اما آنچه در این بین مهم به نظر می‌رسد رسالت‌هایی است که موکلان ملت باید مدنظر داشته باشند. علیرضا نعیمی نوقابی، کارشناس ارشد مدیریت شهری، مدیرعامل باشگاه فرهنگی ورزشی پارسیان و از رزمندگان دفاع مقدس باور دارد که نمایندگان مجلس باید دو نگاه ملی و منطقه‌ای داشته باشند و در طول چهارسال نمایندگی خود اهدافشان را به درستی و با شفافیت برای مردم تبیین کنند. او مهم‌ترین دغدغه این روزهای ایران را بحران‌های اقتصادی می‌داند و معتقد است که برای رفع این مسئله باید از تولیدات داخلی حمایت شود و ضرورت دارد که نمایندگان هم در امر قانون‌گذاری تسهیل‌کننده تولید باشند.

او درباره مهم‌ترین موضوعاتی که نمایندگان باید به آنها توجه کنند، گفت: «از منظر ملی باور دارم که بر اساس دیدگاه مقام معظم رهبری باید زمینه‌هایی فراهم شود که مشکلات اقتصادی کشور حل شود که متأسفانه بر اثر عدم توانایی برخی مسئولان و نمایندگان این دغدغه تاکنون

رفع نشده است. از منظر منطقه‌ای هم معتقدم که باید مدیریت اقتصادی با نگاه تخصصی پیش برود و تحقق این مهم مستلزم ایجاد کارگروه‌های کارشناسی برای بررسی مشکلات منطقه است. از سوی دیگر نمایندگان مجلس باید بتوانند مشکلات را از عمق جامعه شناسایی کنند و بر اساس آنها به وضع قوانین متناسب بپردازند».

او درخصوص نحوه ارتباط نمایندگان با موکلان خود هم اظهار کرد: «اینکه مجلس به محلی پرتردد برای موکلان تبدیل شود، صحیح نیست. برای آنکه مردم بتوانند به راحتی دغدغه‌هایشان را به گوش نمایندگان خود برسانند، لازم است به میان مردم بروند و مشکلات را به طور مستقیم از زبان مردم بشنوند. همچنین برای من مهم است که اهداف چهارسال نمایندگی مشخص شود تا هم نماینده در انجام وظایفش سردرگم نشود و هم مردم بتوانند مطالبات خود را بر اساس هدف‌های مشخص‌شده پیگیری کنند».

این کارشناس ارشد مدیریت شهری در پایان درباره جایگاه کار و تولید در کشور تصریح کرد: «متأسفانه جایگاه کار و تولید در کشور ما مخدوش شده است. نمایندگان باید شأن مردم را رعایت کنند و مترصد ایجاد اشتغال در کشور باشند. تولیدکنندگان ما با مشکلات بسیاری دست و پنجه نرم می‌کنند. کاغذبازی‌ها در مسیر کار تولیدی باید به شدت کاهش یابد و زمینه برای سرمایه‌گذاری افراد در بخش تولید فراهم شود. اگر چنین نشود تردید نکنید که زمینه واسطه‌گری و دلالی گسترش می‌یابد و این اصلا با منافع ملی و منطقه‌ای همسو نیست. در نهایت بازهم عرض می‌کنم که نمایندگان مجلس شورای اسلامی باید با درک دغدغه‌های مردم، مشکلات را از عمق جامعه شناسایی و بر اساس آن قانون‌گذاری کنند».